

her i landet arbejde under ordnede forhold på linje med alle andre. Sådan er det.

Som det er fremgået, har der ligget et spørgsmål i baghovedet: Kan vi ikke gøre det lidt bedre? De ord fra min nytårstale for et par år siden hører jeg naturligvis med jævne mellemrum. Men et øjeblik: Hvem er »vi« egentlig?

I min tale dengang lagde jeg ikke skjul på, at »vi« ikke kun er staten. »Vi« er også arbejdsgiverne; det er også lønmodtagerne; det er den enkelte arbejdsplads; det er den enkelte familie; det er far og mor. »Vi« må stille os selv det spørgsmål, hvordan »vi« samlet set kan forbedre rammerne for at være sammen med børnene.

Nogle af svarene er: Kommunernes service og daginstitutioner skal have fleksible åbningstider. Arbejdsmarkedets parter og tillidsfolk skal tage hensyn til børnefamilierne på arbejdspladsen. Virksomhederne skal i deres ferieplanlægning og tilrettelæggelse af møder tage hensyn. Alt det må aftales fornuftigt lokalt mellem ansvarlige folk. Vi ved naturligvis også godt, at vi ikke kan gennemføre det hele på en gang herfra. Der må vælges til og fra.

Nu tager regeringen et initiativ her i dette efterår for at gennemføre en opløsning af vores børnepasningsorlov. Vi foreslår en justering, som opløder det nuværende stive krav om én sammenhængende orlovsperiode på mindst 13 uger. Nu skal der gives adgang til nedsættelse af orlovsperioden til 8 uger, og i de sidste 14 dages orlovsperiode skal forældrene fremover have mulighed for at køre børnene gradvis ind i en daginstitution.

Regeringen vil samtidig i ferieloven henstille til arbejdsgiverne, at de skal tage hensyn til familierne og deres ønsker om ferieplanlægning i børnenes skoleferie. Samtidig vil vi øge fleksibiliteten i barselperioden, så de forældre, der ønsker det, kan yde en indsats på arbejdsmarkedet, uden at de mister retten til fortsat orlov. Det handler om den enkelte families trivsel.

Ældreomsorgen er et kerneområde i vores samfund. Uden ældreomsorg ingen velfærd. Vi ved, at vi bliver flere ældre, som jeg har sagt det, og færre yngre. Det er ikke et problem, det er en udfordring, og vore ældre er ingen belastning. De har ydet deres til opbygning af vores samfund, de fortjener og har krav på en god tredje alder, og heldigvis er mange af vore ældre raske, færre ønsker at blive betragtet som et socialt tilfælde, de vil gerne være med også i den tredje alder.

Jeg er sikker på, at mange ældre godt forstår, når jeg siger: Det gør ikke noget i et samfund, at nogle får meget, men hvis alle skal have alt, får vi alle sammen mindre, og så går det ud over den gruppe af vore ældre, som virkelig har behov for hjælp og pleje. Det får man jo sent i livet.

Derfor er det, regeringen lægger op til at sikre, at der er pleje og hjælp til dem, der virkelig har behov, og at der for alle andre med en høj samlet pensionsformue eller anden indkomst nu indføres en brugerbetaling for den praktiske bistand. Jeg håber, at der er et flertal her i Folketinget, der vil være med til at løfte opgaven på det grundlag, jeg har nævnt.

Vi skal sikre social tryghed for samfundets mest udsatte grupper, en tryghed, der for det enkelte menneske indebærer respekt og værdighed. Vi har siden 1993 sikret en kraftig udbygning af vores omsorg for vore sindslidendes vilkår. Der er etableret enestuer på psykiatriske afdelinger, flere distriktspsykiatriske centre, kommunernes botilbud er vokset med store procenter.

Der er positive resultater, udviklingen er i gang, men vi må erkende, at der stadig er behov for forbedringer. Det gælder de fysiske forhold på vores psykiatriske afdelinger, det gælder børn og unge, der står på venteliste eller bliver indlagt i voksenafdelinger, fordi kapaciteten i børne- og ungdomspsykiatrien ikke er tilstrækkelig.

Regeringen vil derfor i de kommende 3 år afsætte i alt 750 mio. kr. fra den såkaldte satsreguleringspulje til yderligere forbedringer for vore sindslidende. Også uddannelsesindsatsen inden for psykiatrien skal styrkes. Amter og kommuner støtter vores udspil. Jeg tror, at vi ved at lægge kræfterne sammen kan sikre en fortsat positiv vej i Danmark.

Så er Danmark jo et land, der har haft en mangeårig tradition for at gøre en positiv forebyggende social indsats. Derfor har vi heller ikke så mange hjemløse som i mange andre lande. Hjemløse er jo ikke bare svage mennesker, der skal have massiv hjælp hele vejen igennem. Mange kan sagtens klare mere i tilværelsen selv, hvis de bare får en hjælpende hånd, når der er brug derfor. Også her kan vi gøre mere, også her skal vi bruge vores erfaringer, og nu er regeringen gået i gang med at udarbejde en samlet indsats for hele landet sammen med Folketing, amter og kommuner.